

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK

**Pasarét, 2011. június 12.
(Pünkösöd vasárnap)**

Földvári Tibor

A SZENTLÉLEK EREJE

Lekció: ApCsel 2,1-13

Amikor pedig eljött a Pünkösöd napja és mindnyájan együtt voltak ugyanazon a helyen, hirtelen hatalmas szélrohamhoz hasonló zúgás támadt az égből, amely betöltötte az egész házat, ahol ültek. Majd valami lángnyelvek jelentek meg előttük, amelyek szétoszlottak, és leszálltak mindegyikükre. Mindnyájan megteltek Szentlélekkel, és különféle nyelveken kezdtek beszélni; úgy, ahogyan a Lélek adta nekik, hogy szóljanak. Sok kegyes zsidó férfi tartózkodott akkor Jeruzsálemben azok közül, akik a föld minden nemzete között éltek. Amikor a zúgás támadt, összefutott ez a sokaság, és nagy zavar keletkezett, mert mindenki a maga nyelvén hallotta őket beszélni. Megdöbbenek, és csodálkozva mondták: „Íme, akik beszélnek, nem valamennyien Galileából valók-e? Akkor hogyan hallhatja őket mindegyikünk a maga anyanyelvén: pártusok, médek és elámiták, és akik Mezopotámiában laknak, vagy Júdeában és Kappadóciában, Pontuszban és Ázsiában, Frígiában és Pamfiliában, Egyiptomban és Líbia vidékén, amely Ciréné mellett van, és a római jövevények, zsidók és prozeliták, krétaiak és arabok: halljuk, amint a mi nyelvünkön beszélnek az Isten felséges dolgairól.” Álméltak mindnyájan, és nagy zavarban kérdezték egymástól: „Mi akar ez lenni?” Mások azonban gúnyolódva mondták: „Édes bortól részegedtek meg.”

Alapige: ApCsel 1,6-9

Amikor együtt voltak, megkérdezték tőle: „Uram, nem ebben az időben állítod fel újra a királyságot Izráelnek?” Így válaszolt: „Nem a ti dolgotok, hogy olyan időkről és alkalmakról tudjatok, amelyeket az Atya a maga hatalmába helyezett. Ellenben erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, egész Júdeában és Samáriában, sőt egészen a föld végső határáig.”

Imádkozzunk!

Dicsőítünk téged mennyei Édesatyánk, hogy beteljesedett az ígélet, elküldted a Szentlelket, a Szentlelket. Magasztalunk, hogy az Úr Jézus valósággal személyes élő kapcsolatban lehet velünk és mi ő vele Lelked által. Köszönjük mindazt, amit a Megváltó értünk is elvégzett a Golgotán, dicsőítünk, hogy feltámadott testben dicsőségesen uralkodik a mennyben és magasztalunk, hogy Szentlélek Isten-

ként itt vagy velünk. Köszönjük Urunk a Szentháromság titkát. Köszönjük, hogy nem tudjuk felfogni és mégis valóság és hittel megragadhatjuk. Most is szeretnénk eléd hozni mindazt, ami hamisság bennünk és ami elválaszt tőled, ami erőtlenné teszi a hitünket. Tudjuk Urunk, hogy van bűnbocsánat az Úr Jézusért. Kérjük, hogy add nekünk a bűnbocsánat örömét, békességét, hadd tudjunk rád figyelni, az igehirdetés üzenetét nemcsak megérteni, hanem cselekedni is azt. Urunk, egyedül te tudsz erre megerősíteni Lelked által. Arra kérünk, hogy kegyelmesen légy azok mellett, akik nem tudnak itt lenni mi velünk, mert betegek, mert már kimozdulni sem tudnak a házból. Kérünk arra, hogy ahogy ide gondolnak, őket is tölthesse be Szentleked ereje, a gyülekezet közösségének a szeretete. Köszönjük mennyei atyánk, hogy mi egy nép lehetünk tebenned. Köszönjük, hogy a te Lelked egyé formált bennünket Jézusban. Az ő nevéért hallgasd meg imádságunkat. Amen.

Igehirdetés

A pünkösd történetet olvasva, készülve az igehirdetésre, a Cselekedetek könyve második részét kezdtem olvasni, és miközben ezt tettem, eszembe jutott, hogy miről volt szó az év első ünnepi istentiszteletén. Akkor is e könyvet kezdtük el, éppen a mostani igeszakasz fényében. Bátorított Isten, hogy Jézus nemcsak akkor munkálkodott, amikor a földön járt, hanem mennybemenetele után, a Szentlélek kitöltése után ugyanúgy munkálkodik Lelke által az övéi életében és életén keresztül. Átgondolva az elmúlt hónapokat, belegondoltam abba, hogy bennem, általam nem mindig sikerült, hogy munkálkodott Isten Lelke. Volt, amikor erőtlenség éreztem magam erre. Azt is tudom, hogy nem volt könnyű örömmel végezni azt, amit Isten Lelke akart végezni általunk, vagy bennünk. Talán ezért is ragadott meg Isten Lelkének a személye az üzenetre nézve, hogy tisztázzuk újra, hogy Isten Lelke munkájánál nem a mi emberi erőnkől van szó, nem a hívó emberi erőtlenség, vagy erő érzéséről, hanem csakis kizárólag az ő erejéről. Amit mi tehetünk az Úrért, egyáltalán az, hogy övéi lehettünk bűnbánattal, ahogy Pünkösdkor is történt, az egyedül Isten Lelke munkája. Minden kegyelem. Ha a bibliai történetben Jézus mennybemenetele történeténél vagyunk, de mégis pünkösd üzenettel.

Hogyan munkálkodik Isten Lelke, miért jött el ő a földre Jézus szerint? Mire vonatkozik az ő Lelkének ereje, munkája? A pünkösd szó, a pentekoszté, az ötvenedik, Húsvét után az ötvenedik napon valóban eljött Isten Lelke. Tíz nappal korábban, Jézus megígérte, a mennybemenetele előtti utolsó percekben, nagyon fontos üzenetet akart elmondani a tanítványoknak, mielőtt még visszament a láthatatlan világba az Atyához.

A történetben önmagában szép és beszédes, hogy ott van a Szentháromság isteni személyének a titka; Uram, szólítják meg az övéi. Aztán beszél arról, hogy csak az Atya hatalmához tartozik és beszél a Szentlélekről, aki eljön majd. A Szentháromság titkát nem tudjuk megmagyarázni, amikor gyerekeknek beszélünk róla, képekben próbálunk beszélni. A lehetetlent próbáljuk meg, mert mindig együtt van a három és az egy, amint ebben a történetben is látszik.

Isten Lelke eljövetele, kitöltése is önmagában titok. Tapasztalták az erejét, a személyi jelenlétét, de nem lehet igazán leírni azt sem, ahogy eljött. A Szentlélek

személyében átérték a tanítványok, hogy ismét kapcsolatban vannak az Úrral, aki már nem volt testileg velük, feltámadott testben sem. Ha nem jött volna el a Szentlélek Pünkösdkor, akkor nem tudhatnánk semmit Jézusról, akkor olvashatnánk a Bibliát, ha meg lenne egyáltalán, és semmit sem tudnánk Jézusról, Istenről, mert nem lenne vele kapcsolatunk. A Szentlélek személye a Szentháromságon belül azt hangsúlyozza nekünk, hogy így lehet személyes kapcsolata a bűnös embernek Istennel. Ne felejtsük el újra mondani, a bűnös embernek Istennel. A hívő ember is bűnös ember, csak már kegyelmet nyert bűnös. Aki pedig még nem fogadta el a kegyelmet, elfogadhatja bármikor, hiszen itt az ige, itt van Jézus az ige kereszttől és Lelke által munkálkodik.

Már akkor, ott Pünkösdkor tapasztalható volt, hogy nem valami „Csillagok háborúja” filmhez hasonló erő jött el a midikloriánok munkája nyomán – a fiatalok sokszor így képzelik el a Szentlelket. Isten Lelke személy. Isten Lelke valóságos Isten, csak nem földi, testi formában, hanem kézzelfogható valóságként, csak láthatatlanul. Viszont vannak jelei az ő eljövételének.

Arról olvastunk, hogy szélviharhoz hasonló zúgás próbálja leírni a Lélek jelenlétének egyik jelét. A bibliai nyelveken – héber és görög egyaránt – a lélek, a szél, a fuvallat ugyanaz a szó. Isten Lelke munkája olyan, mint a szél, olyan hatalommal is. Aztán valamilyen lángnyelvek jelentek meg, valamilyen tűzszerűség, ami aztán megállt a tanítványok fölött. Ezek is titkok, a Szentírás próbálja leírni a jelét annak, ami szinte leírhatatlan. Ne felejtsük, a tűz mindig Isten jelenlétét képviselte, vagy ítélet, vagy kegyelem, isteni hatalom, isteni személy, akit tűz vesz körül. Gondolhatunk arra, amikor Mózes előtt az égő csipkebokor látható, ami nem ég el. Jézusra, amikor a Szentlélek eljött megkereszteltetésekor, galambhoz hasonlót látott Keresztelő János leszállni. A tanítványok esetén Pünkösdkor valami tűzszerű és a tanítványok elkezdtek más nyelven beszélni. Ez is nagy csoda volt. Jó olvasni azon nemzetek nevét, akik a saját nyelvükön hallották beszélni a tanítványokat. Ott beszéd és fül csoda is történt. Ez volt a jele annak, hogy eljött a Szentlélek Isten.

A tanítványok kérdése ugyanúgy valami testi, földi dologra vonatkozott és kiderült, hogy nem az fog bekövetkezni Pünkösdkor. A tanítványok azt remélték, hogy most van annak az ideje, hogy a dicsőséges feltámadott testben ott levő Jézus elkezdje végre azt az uralmat, amit már nagyon vártak, elűzi a gonoszokat, vagy rákényszeríti a legnagyobb gonoszokat, hogy azok is megtérjenek hozzá, tanítványokká váljanak. Vagy elpusztul az ellenség, vagy mindenki majd engedelmeskedik neki, mert végre elkezdődik az az uralom, amiért már nagyon várták a Messiást.

Egy helyzetben például Jakab és János az édesanyjukkal együtt azt kérték Jézustól, hogyha majd eljön dicsőséggel, akkor majd ők a jobb és baloldalán ülheszenek. Szerették volna tehát a földi királyságot, ahol majd szó sincs fárasztó munkáról, semmi szenvedésről, nincs erőtlenség, a misszió is legfeljebb úgy képzelhető el, hogy nem juhokként mennek a farkasok közé, hanem a farkasok mennek a juhok közé és mindenki egyből megtér majd, ki sem ejtik szinte Jézus nevét, mert majd eljön a földi királyság. Jézus azonban azt mondta, hogy nem ez következik be.

Nem földi, fizikai értelemben vett uralomról van szó, hanem lelkiről, Isten Lelke jön majd és ő kezdi el az uralmat – mert ez uralom, csak nem földi értelemben. A Szentlélek által az övéiben és az övéi életén keresztül ezen az egész világon Isten uralma fog megvalósulni. Tehát kétszeresen is szó van az erőről és a hatalomról ebben a történetben.

Az egyik, amikor Jézus ezt mondja: „Nem a ti dolgotok tudni az időket vagy az alkalmakat, melyeket az Atya a maga hatalmába helyezett.” Itt most csak röviden szeretnék arra utalni, hogy természetesen földi uralom is megvalósul, amikor az Atya uralkodik, de ez a tanítványok és a mi számunkra is akkor jön el a maga teljességében, amikor Jézus eljön. Az új ég és az új föld dicsőségében már földi, dicsőséges fizikai formában is megvalósul. Addig viszont – lelki módon valósul meg az Isten uralma – de nagyon valóságosan és titokzatosan.

Az Atya hatalma és uralma olyan, amit nem mindig foghatnak fel az övéi sem, csak utólag döbbenünk rá mi is néha arra, hogy Isten mi mindenre képes. Vannak dolgok, amit az Atya a maga isteni hatalmából nem akar az övéire bízni, azt ő végzi. Gondoljunk arra, hogy Isten hatalmasan munkálkodik a világban, de nem távoli Úrként, hanem mennyei Atyaként. Tehát, az az Úr, aki ma is uralja a világot, aki a földön uralkodik a mi mennyei Atyánk, csak nem mindig bíz ránk mindent.

Van, amit csak ő akar elvégezni. Azonban a folytatás jelzi, hogy van, amit viszont ránk akar bízni. Amit ránk akar bízni, ott is azt mondja, hogy ugyanaz a hatalom és uralom, mint az Atya hatalma, csak itt a Szentlélek ereje. A Szentlélek viszont már itt a földön, a mi életünkben. Itt nem titokzatoskodik, láthatatlan valóság, de valósággal átélhető munka, személyes kapcsolat vele. Nemcsak bennünk, hanem általunk is az ő isteni hatalmát megvalósítja. A Lélek ereje titok, amint az Atya hatalma is titok. Az Atya hatalma az az ő dolga az üzenetben, a Lélek ereje viszont a mi dolgunk. Amíg Jézus a földön volt, akkor is ő maga munkálkodott látható módon és a tanítványain keresztül. Most már nincs itt testileg, a mennyben van, de az övéin keresztül nagyon is jelen van, a Lélek ereje által mind a két isteni személy, az Atya hatalma és a Lélek ereje.

Csodák történnek Pünkösöd óta is, valóságos csodák, azért, mert az Úr tanítványai a helyükön vannak, a küldetést teljesítik. Sok csoda történik, amikor a bűnös ember rádöbben arra, hogy Isten nélkül él, de megismeri az Úr Jézust és egyszer csak megváltozik az élete. A Lélek ereje az ő személyes kapcsolatában munkálkodik bennünk is, mindenképpen bennünk végez el sok mindent. Ez fontos. Saját maguk miatt a tanítványoknak is szükségük volt a Szentlélek erejére. Ezért mondja Jézus, hogyha békétlenek vagytok a Szentlélek majd megvigasztal, megbékéltet, ha nyugtalanok vagytok, akkor is az ő békességét adja. Ha valaki gyászol, számára is nagyon fontos a Lélek vigasztalása. Ez nem pszichológiai gyakorlatok során kialakult állapot, hanem Isten Lelke munkája, hogy a gyászban megvigasztal. Ha bánod a bűnödöt, szégyelled magad, Isten Lelke a bűnbocsánat örömet munkálja Jézusra mutatva. Tehát, bennünk is munkálkodik, erővel, hatalommal. Ennek néha fizikai megnyilvánulásai is vannak.

Patkós Sára testvérünk, aki a cigánymisszióban testvérével együtt nagyon sok munkát végzett, most már nem tud misszióba menni rákos betegsége következtében és már csak néhány hónapja van hátra emberileg. De ő Isten Lelke által

olyan erőt tapasztal, hogy az csoda. Amikor legutóbb nála voltam, akkor elmondta, milyen hálás, hogy nincs annyira súlyos rosszulléte, mint ahogy sok pasaréti kedves testvérének, akik hasonló esetben fizikailag is nagyon nehéz rosszullétet élnek át. Ő az Úr ajándékeként éli meg, hogy fizikailag nincs rosszul, de amikor rosszul van, akkor is az Úr kegyelméből kell élnie, mert Isten Lelke erejéből éli a hitét, az életét, sok mindent tapasztal fizikailag és lelkileg az Úr áldásából.

A Szentlélek ereje nagyon fontos nekünk is, vagy akkor, amikor végre megtérünk az Úrhoz, vagy akkor, amikor tanítványaiként szeretnénk az ő dicsőségére élni. Viszont, van amikor Isten Lelke ereje – ez is fontos – azért fontos nekünk, hogy használhasson Isten. Jézus itt erről beszél: „Vesztetek erőt, amikor eljön a Szentlélek rátok és lesztek nekem tanúim.” Tehát a Lélek nemcsak azért jön, hogy a tanítványoknak jó legyen, hanem inkább azért, hogy nekik is jó legyen, legyen Jézussal kapcsolatuk, de azoknak is lehessen, akik még nem tartoznak Jézus követőihez, nemcsak bennetek, hanem általatok munkálkodik Isten Lelke ereje.

Erre lássunk egy bibliai példát. Pál apostol háromszor is kérte Istentől, hogy vegye el tőle a tövist, szeretett volna fizikai módon is átérezni valamit abból, hogy Isten Lelke milyen erős. És valóban kapott erőt, csakhogy nem földi királyság és uralom gondolati szintjén, hanem a lelki uralom valóságában. Azt tapasztalta, hogy megmaradt az erőtlenség érzése, fizikailag, testileg egyáltalán nem érezte magát erősnek. Valószínű, hogy mindez zavarta az ő missziói munkáját is, amikor azért imádkozott, hogy az Úr vegye el tőle a tövist, mert akkor jobban tudná őt szolgálni is. De Isten Lelke ereje abban mutatkozott meg, hogy elég kegyelmet kapott, az ige és a Szentlélek valósággal munkálkodott az életében, maradt az erőtlenség és dicsekszik vele, mert Isten ereje így mutatkozik meg igazán az életében.

A lelki uralom tehát azt jelenti, hogy van amikor emberileg teljesen érthetetlen módon valósul meg, de megvalósul az övéi életében is, azért, hogy általuk is megvalósuljon. Pál apostol ezért fontos példa. Ha valaki már próbált a munkahelyén úgy dolgozni, hogy nincs semmi ereje, fizikai és lelki ereje sem, és imádkozott és egyszer csak nem változott semmit sem az érzése, mégis elvégezte a munkát. Miért? Mert Isten Lelke munkálkodik. Emberileg elképzelhetetlen, de nála valóság, mert Isten Lelke isteni személy.

Hit által munkálkodik – ez nagyon fontos. Nem az érzéseink a döntők, hogy erősnek, vagy gyengének érzem magam, hanem, hogy mit hiszek. Isten Lelke bennünk lakozása is hit által valósul meg. Ez is nagy titok. Valóságos szeretet kapcsolat, tudom, hogy az Úr velem van, bízom ebben. Amikor minden jól megy és sikeresek vagyunk, átérezzük, hogy minden sikerül, még a misszióban is egyből mindenki megtér a bizonyágtételünkre, ez is hit által fogható számunkra. Hogy nehogy elbázzuk magunkat, hogy megy ez Isten nélkül is, mi mindig hit által tapasztaljuk meg Isten erejét.

Először az a hangsúlyos, hogy eljött Isten Lelke és valósággal munkálkodik bennünk és általunk, de hogy akkor és ott Jézus szerint mire vonatkozik az Isten Lelke ereje szüksége, hogy Jézus azt mondta, „tanúim lesztek nekem, úgy Jeruzsálemben, mint az egész Judeában és Samáriában és föld mind végső határáig”, majd utána felemeltetett és átment a láthatatlan világba. A feladat tehát az, hogy tanúi lesznek, megismertetni az Úr Jézust, hogy ki ő, mit tett, amíg a földön járt

és utána is mi mindent cselekszik; étellel és szóval tovább adni azoknak, akik ezt nem tudják. Jézus tanítványai vele éltek három és fél éven át legalább. Pál apostol már Péteréktől tudhatott meg sok mindent, hiszen ő nem élt együtt Jézussal a földi élete során. Pál sok mindent tanulhatott meg az apostoloktól, illetve Isten Lelke által kijelentette számára mindazt, ami fontos volt. Ő is és a tanítványok is így tettek bizonyosságot Jézusról. Tehát, szólt az ige, Isten Lelke által étellel vált és egyszerre Jézushoz tértek.

Fontos tehát, hogy ige nélkül nincs számunkra Isten Lelke. Isten Lelke se többet, se kevesebbet soha sem mond annál, mint ami az Írásban ki van jelentve. Itt van az Írás viszont, olvasom és Isten Lelke munkálkodik. A kijelentés „tanúim lesztek” tehát azt jelenti, hogy az életem, a beszédem és a viselkedésem megmutatja, kicsoda Jézus, mit tett értem is, mit tett ezért a bűnös világért és Isten Lelke munkálkodik.

Nem egyszerű Júdeában, illetve Jeruzsálemben, Samáriában és a föld végső határáig tanúskodónak lenni. Mit jelentett Jeruzsálemben a tanítványoknak? Látuk, hogy Pünkösd napján, amikor eljött a Szentlélek hatalmas erővel az történt, hogy a tanítványok a beszédükkel és egész viselkedésükkel elkezdnek tanúságot tenni arról, hogy valójában mi történik ott. Utána Péter még célzatosabban, konkrétan tanúságot tesz Jézusról. Viszont vannak olyanok, akik hallják, látják a tanítványokat és azt mondják, biztosan részegek, gúnyolódnak. Már Pünkösd napján, a Szentlélek kitöltésekor voltak Jeruzsálemben gúnyolódók, később lettek ellenségek, akik elkezdtek üldözni a tanítványokat. Maga Pál, illetve Saul is így kezdte. Mire volt a gúnyolódóknak szükségük? Jézusra. Aki gúnyolódik, úgy tűnik, hogy Isten Lelke még nem látszik meg az életén. Mintha Isten Lelke nem lenne elég erős még az ilyen gúnyolódó számára? Dehogyan nem! Nem tudjuk, hogy az a háromezer zsidó ember, aki megtért azon a napon, azok között volt olyan is, aki a gúnyolódók közé tartozott korábban? Lehet, mert ha egy gúnyolódó a tanítványtól hallja a tanúságtételből, hogy kicsoda Jézus, Isten Lelke által bármikor odatérhet az Úrhoz.

Jeruzsálem lelki értelemben azt jelenti, hogy akik hozzánk a legközelebb vannak. A tanítványok zsidó emberek voltak, Izrael népe tagjai és számunkra nagy öröm, hogy Isten Lelke elkezdett munkálkodikni Isten népe között. Nem földi királyság formájában, de lelkileg. Ki van hozzád a legközelebb a családban, aki gúnyolódó? Milyen nagy ajándék, hogy nem a gúnyolódás ténye a döntő, hanem, hogy az Úr Jézust képviseljük. Isten Lelke ereje azt az embert is bármikor megnyerheti.

Samária, Júdea azt jelenti, hogy még mindig a zsidóság. Samária azt jelenti, hogy fizikailag közel vannak hozzánk, de lelkileg borzasztóan távol. Valamennyien ők is istenesek, hisznek Izrael Istenében, de másképp gondolkodnak, sőt ők nem is fogadják el a Messiást. Samária azokat jelképezi, akik óriási ellenség; Jakab és János az egyik falura tüzet akart kérni, mert nem fogadták be Jézust és őket. Anynyira kiborultak ezen a tényen, hogy Jézustól kérdezik meg, akar-e tüzet bocsátani rájuk, hogy pusztuljanak el. Samária azokat jelképezi, akik lehet, hogy fizikailag közel vannak hozzánk, de lelkileg nagyon távol és ráadásul a jelenlétük bántó, mert ők az ellenségeink. Nem szívesen találkozunk velük, kerüljük őket, mint ahogyan Samária tartományát kerülték a zsidók. Az irgalmas samáriai történet is azt jelzi, hogy óriási probléma, hogy az ellenség segít.

Van olyan számodra, aki fizikailag közel van hozzád, jelképes értelemben nem Jeruzsálem, nem családtag, de lehet, hogy közel lakik, vagy a munkatársad, de ő samáriai, aki sokszor megbántott már, felbosszantott és úgy tűnik, lehetetlen számára Jézusról beszélni, vagy egyáltalán előtte Jézust említeni.

A föld végső határáig kifejezés, a pogányokat jelenti. Izrael népe számára tilos volt lábukat betenni pogány házába, mert akkor tisztátalanná lesznek. A pogányok azok, akik abban a korban hatalmon voltak, Róma az elnyomó uralmat jelképezte, illetve akik más nyelven beszéltek. Milyen nagy csoda, hogy Pünkösdkor a más nyelven beszélők is megértették az evangéliumot. Akkor ott ők még olyan zsidók voltak, akik diaszpórában éltek, nem Izraelben, de az ünnep miatt Jeruzsálembe jöttek. A „más nyelvek” azt jelenti, hogy a pogányok nyelvén is hangzik az evangélium.

Számunkra a „föld végső határa” azt jelenti, hogy a más nyelven beszélők azok, akiknek úgy érzem nem tudok Jézusról beszélni. Lehet, hogy a gyermekemnek kicsi korában még tudtam beszélni az Úr Jézusról, de kamasz korban már másképp viselkedik, ő családtag, de lehet, hogy olyan távol van, mintha más nyelven beszélne. De a pogányok azok, akiket ha megérintünk, akikkel ha kapcsolatba kerülünk, akkor tisztátalanok leszünk. A pogányok azok, akik egészen másképp élnek, abszolút istentelenül, de nekik is szükségük van Jézusra.

A tanítványoknak is szükségük volt arra, hogy Isten erejében lássák a munkát, mert arra volt szükségük, hogy Jeruzsálemben, Judeában, Samáriában és a föld végső határáig hirdessék az Urat. A jeruzsálemi üldözés fenyegetettséggel indult, amikor még elsősorban lelkileg bántották őket, fizikailag még nem és a gyülekezet imádkozott, hogy a tanítványok, az apostolok bátran szólhassák a Jézusról szóló evangéliumot.

Urunk, add, hogy a te Lelked erősítsen bennünket. Szükség van erre, mert félünk, nem merünk megszólalni. A nem hívő férj, vagy feleség lehet, hogy nagyon nehéz természetű, talán még bánt is és nagyon jó Péter levelében azt olvasni, hogy van amikor nem szükséges szólni, elég a csendes életvitel, mert Isten Lelke ereje a csendben is munkálkodik. Az engedelmes élet a feleségnek, vagy férjnek megnyeri a nem hívő társat, csak ehhez erőt kell kérni, lehet, hogy naponta. Illetve, nem is erőt kell kérni, hanem elfogadni a Szentlélek erejét.

Samária azt jelentette a történetekben, hogy a gyülekezet olyan jól érezte magát Jeruzsálemben, Izrael népe tagjai közül megtértek Jézushoz, hogy nem akartak misszióba menni. A mennyei Atya titokzatos hatalma a jeruzsálemi üldözést használja arra fel, hogy kénytelen legyen a gyülekezet tagjainak többsége elmenekülni és így mennek Samáriába is, ahol sokan megtérnek. A jeruzsálemi gyülekezet számára kellemetlen volt külsőleg, de így elkezdték végezni a missziót.

Mi megtehetjük, hogy nem megyünk misszióba, nem foglalkozunk a körülöttünk élőkkel, de mi van, ha a mennyei Atya titokzatos módon elkezd valamit velünk végezni – lehet, hogy kellemetlen dolgot – és egyszer csak elkezdünk mégis Jézusról beszélni. Az Atya bármikor megteheti velünk is ezt.

A legnehezebb a pogányok kérdése volt, még Péternek is – dehogy ment volna be Kornéliusz házába –, de Isten Lelke a látomáson keresztül háromszor kellett, hogy meggyőzze. Nehezen értette, miért történt ez az egész, csak utána döbb-

bent rá és bement a pogány házába. A jeruzsálemi gyülekezet tagjai is számon kérték tőle, hogy merészelte betenni a lábát a pogányok közé és Péternek továbbra is nehéz a pogányok kérdése. A Galatákhoz írt levélben olvashatjuk, hogy egyszer feláll a pogány keresztyének asztalától, mert megérkeztek a jeruzsálemi zsidó keresztyén testvérei és attól félt mit gondolnak róla, hogy együtt vacsorázik a pogány keresztyénekkal és átment a zsidó keresztyének asztalához. Isten Lelke erejét akkor Pál apostolon keresztül mutatta meg, aki határozottan elmondta Péternek, hogyan viselkedik. Péter úgy viselkedett, mintha nem ismerné Jézust, mintha Isten Lelke nem egy nagy közösséggé formálná az ő népét. Péter számára ilyen nehéz volt annak a tudomásulvétele, hogy már nemcsak Izraelről van szó, hanem pogányokról is, akiket Isten Lelke szintén szeret. Nekünk is szükségünk van Isten Lelke erejére, akkor is, ha el szeretnénk menni Samáriába, vagy a föld végső határára.

Isten Lelke ereje akkor is valóság, ha fizikailag erőtlenek vagyunk, mert ő Isten. Abban bátorít bennünket, hogy amiben nekünk van szükségünk az ő erejéből, azt nekünk adja. Az igében azonban arról is szó volt, és most már ez a hangsúlyosabb –, hogy azért, hogy lehessünk tanúk. Tanúk az életünkkel, a szavunkkal Jeruzsálemben, azaz a hozzánk legközelebb levőkhöz, de azután megyünk tovább is. Ki a te samáriaid, a te pogányod, vagy ki a te jeruzsálemi embered, akiket szerethetsz, akikben Isten Lelke munkálkodhat azért, mert tanúja leszel Jézusnak.

Imádkozzunk!

Magasztalunk téged mennyei Atyánk azért, hogy még nekünk is adtad Lelked ajándékát. Szeretnénk hálát adni azokért, akiken keresztül mi is megismerhettük az Úr Jézust. Hadd adjunk hálát azért is, hogyha rajtunk keresztül ismerhették meg mások is a családban, iskolában vagy munkahelyen. Magasztalunk téged Atyánk, hogy annyiszor adtál erőt, adtad Szentlelked erejét, hogy tanúskodhassunk, pedig nem volt erőnk hozzá, nem éreztük alkalmasnak magunkat és szavat adtál a szánkba, vagy segítettél úgy viselkednünk, úgy élnünk, hogy látták rajtunk a Krisztust. Urunk, imádkozunk mindazokért közöttünk, akiknek a családban, iskolában vagy munkahelyen nehéz megélniük a hívő életet, segíts őket, kérünk. Imádkozunk a kórházban levőkért, műtét előtt, vagy után levő testvéreinkért és beteg testvéreinkért is, azokért is, akik halálos betegek, a fizikai és lelki teher tekintetében is mutasd nekik Szentlelked erejét, Atyánk.

Áld meg kérünk pihenéssel majd a pedagógusokat, diákokat, amikor eljön a vakáció ideje. Segíts nekünk is értelmesen eltölteni a pihenés idejét is, hogy a szabadságunk idejében is lássák rajtunk, hogy mi a tied vagyunk. Imádkozunk Urunk azokért, akik ellenállnak az igének, a nehéz embereinkért, kérünk téged arra, adj nekünk türelmet és szeretetet. Imádkozunk népünkért és vezetőinkért egyaránt. Adj a mi vezetőinknek alázatot, könyörülj meg azokon Urunk, akik nehezen tudnak engedelmeskedni neked. Kérünk téged arra, hogy önként engedelmeskedjen neked minden vezetőnk annak, aki te vagy.

Ámen.